

مهر اصالت یونسکو؛ یک اعتبار جهانی بی‌اثر یا دریچه توسعه بازار

ملی صنایع‌دستی و همچنین لوح درجه یک هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، همگی تأثیرگذارند اما

هر کدام جایگاه و اعتبار خاص خود را دارند.

او افزود: لوح درجه یک هنری جایگاه بسیار بالایی دارد، چراکه مصوبه شورای‌عالی انقلاب‌فرهنگی است و شرایط خاصی هم برای دریافت آن وجود دارد.

این هنرمند پیشکسوت هنر سوخت ادامه داد: ممکن است یک هنرمند ده‌ها یا حتی بیش از یکصد لوح تقدیر داشته باشد؛ اما معتبر‌ترین آن‌ها همین نشان‌هاست که اشاره کردم.

خوشنویس‌زاده گفت: هر نهادی که اقدام به صدور یک نشان یا مدرک می‌کند، برای خود تعهد ایجاد می‌کند. او افزود: همان‌طور که وزارت فرهنگ و

ارشاد اسلامی برای دارندگان لوح درجه یک هنری حمایت‌هایی مانند حقوق ماهانه، بیمه تکمیلی، عیدی و حتی حمایت از خانواده پس از فوت هنرمند در نظر گرفته، سایر نهادها نیز باید برای اعتبار نشان‌های خود، امتیازات شخصی تعریف کنند.

خوشنویس‌زاده تأکید کرد: صدور نشان، مهر یا لوح نباید یک اقدام صوری باشد و این نشان‌ها باید با حمایت واقعی همراه شوند تا هم شأن هنرمند حفظ شود و هم اعتبار نهاد صادرکننده ارتقا یابد.

۴ مهر اصالت به‌تنهایی برای توسعه بازار صنایع‌دستی کافی نیست

در مقابل، هنرمند پیشکسوت هنر خاتم یا نگاهی واقع‌بینانه به این موضوع معتقد است که مهر اصالت یونسکو در شرایط فعلی بازار داخلی، اثر مستقیمی بر فروش آثار و معیشت هنرمندان ندارد. رضا ناطق‌پور، اظهار داشت: فرهنگ توجه به اصالت و کیفیت هنوز در بازار صنایع‌دستی ایران نهادینه نشده و این مهر در بازار داخلی، آن‌چنان که باید، تأثیر ملموسی بر فروش ندارد و بسیاری از خریداران، قیمت ارزان را به کیفیت و هویت اثر ترجیح می‌دهند.

او افزود: بارها شده که در مزایه به مشتری گفته‌ام اثر مهر اصالت دارد اما پاسخ شنیده‌ام که برایشان اهمیتی ندارد و برخی مشتریان فقط به قیمت نگاه می‌کنند و اگر کالایی ارزان‌تر باشد، همان را ترجیح می‌دهند؛ حتی اگر کیفیت پایین‌تری داشته باشد.

این هنرمند پیشکسوت ادامه داد: باوجود این شرایط، برای خود هنرمند دانستن اینکه کاری انجام داده که

مهر اصالت یونسکو به‌عنوان یکی از معتبر‌ترین نشان‌های بین‌المللی صنایع‌دستی، سال‌هاست باهدف تضمین کیفیت، توسعه بازار، اصالت و هویت فرهنگی، به هنرمندان اعطا می‌شود؛ اما بررسی‌ها و روایت هنرمندان نشان می‌دهد این اعتبار جهانی، هنوز نتوانسته به‌طور ملموس به بهبود معیشت و توسعه بازار صنایع‌دستی در داخل کشور منجر شود.

به گزارش ایرنا، صنایع‌دستی همواره یکی از ارکان هویت فرهنگی و ظرفیت‌های بالقوه اقتصاد غیرنفتی ایران بوده است؛ حوزه‌ای که می‌تواند هم‌زمان حافظ میراث‌فرهنگی و موتور محرک اشتغال و تولید باشد و در این میان، «مهر اصالت یونسکو» به‌عنوان شاخصی بین‌المللی برای سنجش کیفیت، اصالت و نوآوری آثار صنایع‌دستی، جایگاهی ویژه دارد.

بااین‌حال، گفت‌وگو با هنرمندان پیشکسوت و مسئولان حوزه صنایع‌دستی نشان می‌دهد فاصله‌ای معنادار میان اعتبار نمادین این مهر و اثرگذاری واقعی آن در بازار و معیشت هنرمندان وجود دارد؛ فاصله‌ای که نیازمند بازنگری در سیاست‌گذاری، بازارسازی و حمایت‌های پسینی است.

۴ مهر اصالت؛ برند معتبر یا نشان نمادین؟

هنرمند اصفهانی و پیشکسوت هنر سوخت با تأکید بر تأثیر مثبت مهر اصالت یونسکو بر جایگاه حرفه‌ای و معیشت هنرمندان، گفت: این مهر یک برند معتبر است که به یک اثر خاص محدود نمی‌شود و همه آثار یک هنرمند را در برمی‌گیرد.

علی خوشنویس زاده مهر اصالت یونسکو را دارای اثرگذاری بسیار خوب توصیف کرد و افزود: این نشان از نظر معنوی و مادی، تأثیر قابل‌توجهی بر مسیر حرفه‌ای هنرمندان دارد و موجب اعتماد مجموعه‌مداران، مخاطبان و حتی موزه‌های ملی می‌شود.

او با اشاره به تجربه شخصی‌اش در دریافت مهر اصالت اظهار داشت: می‌توانستم بیش از این هم مهر اصالت دریافت کنم؛ اما با توجه به شرایط سنی و با این نگاه که جوان‌ترها هم از این فرصت استفاده کنند از پیگیری بیشتر، صرف‌نظر کردم.

خوشنویس زاده یا رد یک برداشت رایج درباره مهر اصالت تصریح کرد: برخی تصور می‌کنند مهر اصالت فقط شامل یک اثر خاص می‌شود درحالی‌که این برداشت غلط است، وقتی یک هنرمند این مهر را دریافت می‌کند در واقع همه آثار او ذیل این برند معتبر قرار می‌گیرند.

او افزود: به‌عنوان مثال، من طی سال‌ها شاید ۵۰ یا ۶۰ تابلو خلق کرده باشم؛ دریافت این نشان به معنای اعتباربخشی نه فقط یک اثر مشخص، بلکه به کل این مسیر هنری است. این هنرمند هنرهای تجسمی با اشاره به مسئولیت هنرمندان نیز در دریافت چنین نشان‌هایی گفت: به‌طورقطع مهر اصالت تأثیر دارد، اما به شرطی که هنرمند راه درست خودش را ادامه دهد، متأسفانه گاهی دیده شده که فردی پس از کسب این افتخار، تنها به منافع مادی فکر کرده و کیفیت آثار بعدی‌اش کند کرده است. او تأکید کرد: در هر چیزی اگر مسیر درست خودش را طی کند، هم به لحاظ معنا و هم به لحاظ مادی نتیجه‌بخش خواهد بود و کاری که سازمان جهانی یونسکو با همراهی وزارت میراث‌فرهنگی انجام داده، کار بسیار ارزشمندی است. خوشنویس‌زاده با اشاره به دیگر نشان‌های معتبر هنری گفت: نشان‌های بین‌المللی، مهر اصالت ملی، نشان

نشانی: اصفهان، میدان آزادی، خیابان دانشگاه
نرسیده به حکیم نظامی، کوچه شهید مصطفی روحانی (شماره ۱۹)، پلاک ۶، ساختمان رویداد پارسی
تلفن: ۰۳۱-۳۶۲۹۳۷۵۰ (خط هفت) فاکس: ۳۶۲۹۳۹۲-۰۳۱-
لینتوگرافی و چاپ، شاخه سبز توزیع: رویداد پارسی

صنایع‌دستی اصفهان؛ هویتی که پشت‌و‌پیش‌ترین متوقف‌مانده

گفت‌وگو با هنرمندان نشان می‌دهد صنایع‌دستی اصفهان باوجود برخورداری از سرمایه‌های و جهانی به دلیل مدیریت ناآشنا و نبود نگاه اقتصادی پایدار در حال اردست‌خاندن سهم خود در بازارها است.

به گزارش مهر، اصفهان، شهری که قرن‌ها با نام آن هنر، ذوق و مهارت انسانی معنا شده، امروز در حوزه صنایع‌دستی با وضعیتی مواجه است که بیش از هر چیز، نتیجه انباشت تصمیم‌های ناهماهنگ، مدیریت‌های ناپایدار و فاصله‌گرفتن سیاست‌گذاری‌ها از واقعیت‌های میدانی این حوزه است. صنایع‌دستی اصفهان نمتنها یک قابلیت فرهنگی، بلکه بخشی جدایی‌ناپذیر از اقتصاد هویت‌محور این شهر به شمار می‌رود؛ اقتصادی که می‌توانست پیش‌ران توسعه پایدار، اشتغال‌ساختاری، بخشی از توان خود را از دست‌داده است. گفت‌وگو با هنرمندان باسابقه صنایع‌دستی اصفهان نشان می‌دهد آنچه امروز این حوزه را با چالش مواجه کرده، صرفاً کاهش فروش یا دشواری معیشت نیست، بلکه اختلال در زنجیره‌ای است که از آموزش و تولید آغاز می‌شود و تا بازار، صادرات، نه حتی ویرندیک فرهنگی ادامه دارد. هنرمندان معتقدند صنایع‌دستی اصفهان بیش از هر زمان دیگری نیازمند بازتعریف جایگاه خود در نظام تصمیم‌گیری کشور است؛ جایگاهی که در آن هنر، اقتصاد و مدیریت تخصصی در کنار هم قرار گیرند.

۴ مدیریست غیر تخصصی و فرسایش تدریجی زیر ساخت‌های صنایع‌دستی

عباس شیردل، قلمزن و رئیس پیشین اتحادیه صنایع‌دستی استان اصفهان با اشاره به ساختار مدیریت صنایع‌دستی کشور اظهار کرد: یکی از مشکلات بنیادین این حوزه، فاصله عمیق میان مدیریت و ماهیت واقعی صنایع‌دستی است. سال‌هاست، آمارهایی درباره تعداد رشتها و گسترده‌ی این حوزه ارائه می‌شود، درحالی‌که بخش قابل‌توجهی از این رشتها دیگر در چرخه تولید فعال نیستند و صرفاً در فهرست‌ها باقی‌مانده‌اند. او افزود: در بررسی‌های پژوهشی که با همکاری پژوهشکده میراث‌فرهنگی انجام دادم، مشخص شد از زمان شکل‌گیری نهاد متولی صنایع‌دستی تاکنون، ده‌ها مدیر در رأس این مجموعه قرار گرفته‌اند، اما تقریباً هیچ‌یک تلاش‌ها و سابقه حرفه‌ای مرتبط با صنایع‌دستی نداشته‌اند. این مسئله باعث شده تصمیم‌گیری‌ها نه بر اساس شناخت میدانی، بلکه بر پایه نگاه‌های اداری و مقطعی انجام شود. شیردل با تأکید بر ظرفیت‌های بین‌المللی صنایع‌دستی ایران اظهار کرد: برخلاف بسیاری از حوزه‌ها، صنایع‌دستی ایران حتی در دوره‌های محدودیت اقتصادی نیز ارتباط خود را با بازارهای جهانی حفظ کرده است. آثار هنرمندان ایرانی همچنان در اروپا و آمریکا مشتری دارد، اما این ارتباط اغلب از مسیرهای غیررسمی و بدون حمایت ساختاری انجام می‌شود و سهم اصلی ارزش افزوده به هنرمند بازمی‌گردد. او ادامه داد: نتیجه این وضعیت آن است که هنرمند به‌جای تمرکز بر خلاقیت و ارتقای کیفیت اثر، ناچار است انرژی خود را صرف تأمین حداقل‌های معیشتی کند. این روند در بلندمدت، به تضعیف کیفیت تولید، کاهش انگیزه نسل جوان و خروج تدریجی مهارت‌های اصیل از چرخه تولید منجر می‌شود.

۴ منجرست هنرمندان و گسست انتقال تجربه میان نسل‌ها

منصور حافظ‌پورست، استاد پیشکسوت صنایع‌دستی با اشاره به وضعیت معیشتی هنرمندان اصفهان اظهار کرد: آنچه امروز کمتر دیده می‌شود، خروج آرام هنرمندان از صحنه تولید است. بسیاری از کارگاه‌ها تعطیل یا نیمه‌فعال شده‌اند و نظام استاد-شاگردی که ستون فقرات صنایع‌دستی بود، در حال تضعیف است. او افزود: هنرمندی که نتواند هزینه مواد اولیه، اجاره کارگاه و زندگی روزمره خود را تأمین کند، ناچار است به مشاغل دیگر روی بیاورد. این انتخاب اغلب ناخواسته است، اما نتیجه آن قطع زنجیره انتقال دانش و مهارت‌هایی است که طی نسل‌ها شکل گرفته‌اند. حافظ‌پورست با انتقاد از نگاه نمایشی به صنایع‌دستی اظهار کرد: صنایع‌دستی نباید صرفاً به‌عنوان یک عنصر تزئینی در نمایشگاه‌ها دیده شود. این حوزه یک اقتصاد واقعی دارد و نیازمند سیاست‌های حمایتی پایدار، بازارسازی و برنامه‌ریزی بلندمدت است. بدون این نگاه، هیچ نمایشگاهی نمی‌تواند مشکل ریشه‌ای هنرمندان را حل کند. او ادامه داد: اصفهان سرمایه‌ای دارد که بسیاری از کشورها برای ساخت مشابه آن هزینه‌های سنگین می‌کنند، اما زمانی که خودمان این سرمایه را جدی نگیریم، طبیعی است که به‌تدریج از صحنه رقابت منطقه‌ای و جهانی عقب‌بمانیم.

۴ ثبت جهانی، مالکیت فرهنگی و رقابت منطقه‌ای

محبوبه یورقدیری، هنرمند مناکار و فعال حوزه صادرات صنایع‌دستی با اشاره به اهمیت ثبت جهانی هنرهای سنتی اظهار کرد: ثبت جهانی فقط یک عنوان تشریفاتی نیست، بلکه ابزاری برای تثبیت مالکیت فرهنگی و حضور مؤثر در بازارهای بین‌المللی است. اگر ما در این زمینه تعلل کنیم، دیگران جای ما را پر می‌کنند. او افزود: در سال‌های اخیر، برخی کشورهای منطقه به سرمایه‌گذاری هدفمند، اقدام به ثبت هنرهای کرده‌اند که ریشه‌های آن‌ها در فرهنگ ایرانی و اسلامی مشترک است.

امتیاز در تبعیضی روزنامه‌های سراسر کشور
شرب کیفی: ۸۲/۷ رتبه‌اگهی ۱

آیین نامه اخلاقی حرفه ای در لینک «درباره ما»-سایت اصفهان امروز منتشر شده است.
www.esfahanemrouz.ir

www.roydadiran.com
www.esfahanemrouz.ir
عضو تعاونی مطبوعات انجمن مدیران رسانه

esfahanemrouz
esfahanemrouz
esfahanemrouz
@esfahanemrouz

نفرت‌پراکنی یکی از راهبردهای رسانه‌ای دشمن است

کنند؛ در غیر این صورت، هر تلاشی آب در هاون کوبیدن خواهد بود. لایه اول، خود فرد است که باید جویای کسب این سواد باشد. لایه دوم، خانواده است که باید گفت‌وگو، مدیریت دسترسی و تعدیل احساسات درون خانواده‌گی را شکل دهد. لسانی ادامه داد: لایه سوم، نظام آموزش رسمی در مقاطع مختلف است که باید محتوای حرفه‌ای در حوزه‌های سواد رسانه‌ای، هوش مصنوعی، سواد خبری و سواد دیجیتال برای دانش‌آموزان و دانشجویان تدرک و بینند. لایه چهارم، لایه فرهنگی اجتماعی است که به شکل‌ها، سمیها را و انجمن‌ها در آن نقش مهمی ایفا می‌کنند. لایه بعدی، لایه نظام رسانه‌ای است که با تولید و پمپاژ محتوا از طریق روزنامه‌ها، خبرگزاری‌ها، نرم‌افزارها و صاوسیمها افراد را به سمت آگاهی و جذب تولیدات سینمایی سوق می‌دهد. او افزود: لایه پنجم، لایه حکمرانی است؛ حذف نقش حاکمیت در این زمینه، معادل حذف ۵۰ درصد صورت‌مسئله است. حاکمیت نقش بسیار بزرگی در همراه‌کردن و فعال‌سازی بخش‌های مختلف دارد. انفعال

حاکمیت و واگذاری صرف نقش به حوزه تنظیم‌گری، برخلاف کشورهای پیشرفته که حکومت‌هایشان کیلیدار سواد رسانه‌ای هستند، موجب شده در کشور ما به لایه‌های خانواده و رسانه توجه شود که به‌تنهایی کافی نیست. این کارشناس و فعال رسانه تصریح کرد: ما نیازمند تشکیل دیتاییس‌ها، آموزش‌های ملی، جشنواره‌ها، تولید محتواها و کمپین‌های منکثر هستیم و حاکمیت در حوزه اطلاعات بالاترین نقش را در بین این پنج لایه داراست،

لسانی در پاسخ به این پرسش که نسل‌های جوان‌تر تا چه میزان در برابر اطلاعات غلط و فیک‌نیوز مقاوم هستند، گفت: این حوزه در ایران جدید است و ناآگاهی در این زمینه بسیار بالاست. این مشکل تنها به جوانان مربوط نیست و حتی بزرگسالان، مدیران و مسئولان نیز در دام اخبار جعلی گرفتار شده‌اند؛ ناددی‌که نماینده مجلس در ماه گذشته دو خبر کذب (یکی درباره برنجهای باران‌زده زاهدان که مربوط به ۱۴۰۱ بود و دیگری درباره ریختن برنج در دریا) را با فریاد در صحن مجلس مطرح کرد. او خاطرنشان کرد: اولین گام، شناخت حوزه اخبار جعلی و سپس کشنگری مقابل آن، شامل بی‌اعتبارسازی بانگی، راستی‌آزمایی، مقاومت‌سازی سیستم و پاسخ‌گویی به شبهات و شایعات است. این کارشناس و فعال رسانه در پایان تأکید کرد: دامدانی که نظام اطلاع‌رسانی قوی وجود نداشته باشد، آرایش کشنگری‌های فردی گاهی به ضد یکدیگر تبدیل شده، سازمان‌ها اعتبار هم را خدش‌ه‌دار می‌کنند، همه در اخبار جعلی غوطه‌ور می‌شوند و توانایی تشخیص واقعیت از دروغ از بین می‌رود. در اینجاست که دشمن از آب گل‌آلود ماهی می‌گیرد و افکار عمومی به یک باور غلط ایمان پیدا می‌کند. این بی‌نظمی و بی‌سازمانی باید با تولید آگاهی و فعال‌سازی سمن‌ها و انجمن‌ها در هر پنج‌لایه سامان یابد.

یک کارشناس و فعال رسانه با تأکید بر نقش تعیین‌کننده سواد رسانه‌ای در کیفیت زندگی امروز گفت: یکی از کارهای ویژه دشمن در جنگ‌شناختی، استفاده از هیجانات، عواطف و تولید احساسات منفی است تا با ایجاد رفتار هیجانی، مانند یک سونامی، ساختار حاکمیت را با چالش مواجه سازد تا جایی که حاکمیت نتواند در برابر این حجم از رفتارهای هیجانی مقابله کند.

محمد لسانی در گفت‌وگو با ایسنا اظهار کرد: سواد رسانه‌ای تحلیل و تجزیه محتوای خلق و تولید رسانه‌ای است و در سه حوزه اصلی مدیریت دسترسی، تحلیل و تجزیه پیام و خلق و تولید تجلی می‌یابد.

این مجموعه در دوره جدید به‌عنوان سواد رسانه‌ای، جزء سوادهای نوین مورد تأیید یونسکو است؛ سوادهایی که اگر متحقق نشود، در عصر جدید فرد را کم‌توان و بی‌پهره از زندگی سالم، مفید و ایمن خواهد ساخت.

او افزود: در گذشته، سواد فقط خواندن و نوشتن و تعریف علمی آن مطرح بود، اما سوادهای نوین نظیر سواد رسانه‌ای کاربردی هستند برای تغییرات مثبت به کار می‌روند و لازمه زندگی جدید هستند؛ به این دلیل که امروز ما دو زندگی داریم؛ یکی زندگی حقیقی و دیگری زندگی رسانه‌ای که افراد حدود ۱۰ ساعت از روز خود را در دنیای رسانه‌ای زیست می‌کنند. این زیست در دنیای منکثر رسانه‌ای نیازمند سواد و مهارت است؛ جنس این سواد فقط دانش علمی نیست، بلکه مهارتی توان‌افزا است که مستقیم بر کیفیت زندگی اثرگذار است. این کارشناس و فعال رسانه بیان کرد: درحالی‌که نبود توانایی در خواندن و نوشتن تنها در جاهای محدودی از زندگی ایجاد محدودیت می‌کند، سواد رسانه‌ای ۹ تا ۱۰ ساعت از زندگی را درگیر کرده و دارای اثرات عمیق و پایداری بر انسان است. لسانی ادامه داد: رسانه‌ها می‌توانند در موقعیت‌های بحرانی نظیر شرایط اقتصادی و سیاسی اخیر در ایران، از طریق صدای دیگران ذهن و رفتار مردم را تحت‌تأثیر قرار دهند. ما برای صدهای دیگران اهمیت قائلیم؛ صدهای رسانه‌ای (داخلی

و مجازی) ذهنیت‌ساز و کنش‌ساز هستند. متأسفانه در فضای بحرانی کنونی، شاهد صدهای هیجانی هستیم که خود تولید‌کننده رفتار هیجانی و خشونت هستند. او افزود: یکی از کارهای ویژه دشمن در جنگ‌شناختی، استفاده از هیجانات، عواطف و تولید احساسات منفی است تا با ایجاد رفتار هیجانی، مانند یک سونامی، ساختار حاکمیت را با چالش مواجه سازد تا جایی که حاکمیت نتواند در برابر این حجم از رفتارهای هیجانی مقابله کند. تولید حس منفی که در دنیا با عنوان نفرت‌پراکنی شناخته می‌شود، یکی از راهبردهای اصلی دشمن برای از کارانداختن نظام‌های سیاسی و اقتصادی از طریق تولید رفتارهای هیجانی است. این کارشناس و فعال رسانه تصریح کرد: در زمینه تقویت سواد رسانه‌ای، نظام آموزش رسمی و غیررسمی (مانند خانواده) باید در چارچوب یک نظام پنج‌لایه عمل

ابلاغ ثبت ملی سه اثر تاریخی کاشان

رسیده بود. بر اساس این ابلاغ، این آثار تحت نظارت و حمایت کامل وزارت میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی قرار می‌گیرند. شهرستان کاشان با برخورداری از یک هزار و ۷۰۰ اثر دارای ارزش تاریخی، طبیعی و معنوی شامل ۳۳۵ اثر ثبت ملی و یک اثر ثبت جهانی، در فاصله نزدیک به ۲۰۰ کیلومتری شمال اصفهان واقع است.

با پیگیری استاندار، مراتب ثبت ملی سه اثر تاریخی در شهرستان کاشان از سوی وزیر میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی ابلاغ شد. آثار ثبت‌شده شامل «خانه عصار» با شماره ثبت ۳۳۴۸۶، «بقعه ملاحبیب شریف» با شماره ثبت ۳۳۴۸۵ و «خانه صوتی» با شماره ثبت ۳۳۴۸۷ است که پیش‌تر در مردادماه سال جاری در فهرست ملی به ثبت

به دوران قاجار و در محله لادره فروشان خمینی‌شهر واقع شده است. این اثر تاریخی هم‌اکنون در تملک شهرداری خمینی‌شهر بوده که با توجه به قدمت و معماری خاص خود، حائز اهمیت است. او در ادامه به قلعه طالخونچه اشاره و بیان کرد: این قلعه در شهرستان مبارکه و در نزدیکی شهر طالخونچه قرار دارد که با مساحتی حدود ۷۰۰۰ مترمربع و قدمت مربوط به دوران قاجار، پیش‌تر به ثبت ملی رسیده است. سیدالمسکری افزود: این قلعه دارای برج‌های

معاون میراث‌فرهنگی اداره کل میراث‌فرهنگی،

گردشگری و صنایع‌دستی استان اصفهان از تصویب حریم پنج اثر ثبت ملی میراث‌فرهنگی در شورای ثبت حریم این وزارتخانه خبر داد.

سید روح‌الله سیدالمسکری اظهار داشت: این آثار شامل خانه‌های ملا باشی و سرتیپی، انگورستان ملک، قلعه طالخونچه، باغ محمدعلی‌خان و مسجد ملک است که همگی در اصفهان یا اطراف آن قرار دارند.

او اضافه کرد: این آثار تاریخی، بخشی از هویت فرهنگی و معماری اصفهان به شمار می‌روند و تصویب حریم آن‌ها به‌منظور حفاظت و نگهداری بهتر از این آثار انجام شده است.

معاون میراث‌فرهنگی اصفهان با اشاره به خانه ملا باشی (معمدنی) و انگورستان ملک گفت: این ۲ اثر مربوط به دوران قاجار و در محله پاقعه اصفهان واقع است.

خانه ملا باشی، یکی از خاص‌ترین خانه‌های تاریخی ایران به شمار می‌رود که هنر معماری دوران مختلف تاریخ ایران از جمله صفویه، زندیه و قاجاریه را به نمایش می‌گذارد.

او گفت: انگورستان ملک نیز به‌عنوان یکی از زیباترین خانه‌های تاریخی اصفهان، در نزدیکی خانه ملا باشی قرار دارد که توسط ملک‌تجش، تاجر نامدار دوره قاجار در زمینی که پیش از آن باغ انگور بوده بنا شده و برای برگزاری مراسم مذهبی و اجتماعی وقف شده است. سیدالمسکری در خصوص خانه سرتیپی که در خمینی‌شهر قرار دارد نیز اظهار داشت: این خانه مربوط